

AK 14.9.09

8 Ca 96/2009-30

ÚŘAD RADY ¹	
pro rozhlasové a televizní vysílání	
DOŠLO DNE	16 -09- 2009
Počet listů:	3
Číslo jednací:	6923

obruč

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **Česká televize**, Na Hřebenech II č. 1132/4, Praha 4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, zastoupena JUDr. Petrem Hrdličkou, advokátem se sídlem Pod Lipami 2563/29, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované č.j. vos/832/09 ze dne 21. ledna 2009

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. vos/832/09 ze dne 21. ledna 2009 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2000,- Kč, a to do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2009, kterým jí byla uložena pokuta ve výši 200 000,- Kč pro porušení ust. § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustila odvysíláním pořadu Reportéři ČT, resp. reportáže o arbitráži v kauze Diag Human dne 14. května 2007 od 21:30 hodin na programu ČT1. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobkyně dne 14. 5. 2007 odvysílala pořadu Reportéři ČT reportáž o kauze Diag Human, která se zabývá především osobností advokáta a rozhodce Josefa Kunáška, kauza Diag Human je zmíněna pouze zběžně. Josef Kunášek je představován jako nepřiliš důvěryhodný rozhodce a jako nepřiliš důvěryhodná je představována i pardubická firma Profireal, a.s., specializující se na poskytování půjček občanům, která si Josefa Kunáška zvolila jako svého rozhodce. V reportáži je zmiňován počet případů, které J. Kunášek měsíčně údajně rozhoduje, dále je prezentováno sídlo jeho kanceláře a v unimobuňce na okraji Prahy. Reportáž informuje o postupu při sjednání rozhodčí doložky i o postupu J. Kunáška při práci pro firmu Profireal. Rada provedla důkaz vyjádřením žalobkyně jako účastníka řízení, analýzou předmětné reportáže a obrazově - zvukovým záznamem předmětné reportáže a dospěla k závěru, že těmito důkazními prostředky je prokázáno, že se žalobkyně dopustila porušení ust. § 31 odst. 3 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Rada se dále vypořádala s argumenty, které žalobkyně uvedla ve vyjádření k předmětu správního řízení a dospěl k závěru, že žalobkyně porušila zákonem o provozování rozhlasového a televizního vysílání uloženou povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti, čímž se dopustila deliktu podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Dále Rada vyložila své úvahy, jimiž dospěla k závěru o výši uložené pokuty.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, dále že žalovaná nezjistila úplně skutkový stav, jelikož její závěry neodpovídají obsahu předmětné reportáže, též že se žalovaná nezabývala při hodnocení objektivit a vyváženosti odvysílaných informací reportáží komplexně, dále namítla, že společnosti Profireal a.s. umožnila vyjádřit se k tématu reportáže, že není z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, jaké důkazní prostředky žalovaná použila ohledně prokázání svého tvrzení o výši smluvní sankce a konečně namítla, že rozhodnutí žalované neobsahuje informace o tom, jak se Rada vypořádala se všemi námitkami žalobkyně.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě zopakovala argumentaci použitou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a jednotlivé žalobní námitky shledala nedůvodnými.

Při jednání soudu dne 11. srpna 2009 obě účastnice setrvaly na svých skutkových a právních závěrech. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, případně aby moderoval výši uložené pokuty. Zástupkyně žalované navrhla zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobkyně především v bodě II. 1) žaloby namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů s tím, že žalovaná vytkla reportáži prezentovanou nedůvěryhodnost společnosti Profireal a.s. („*Společnost Profireal je tak prezentována jako nepřiliš důvěryhodná, její praktiky jsou představovány jako pochybné, reportáž naznačuje, že firma poskytuje pro klienty nevýhodné smlouvy, které by v soudním řízení nemusely obstát.*“). Zde žalobkyně s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 69/2007-65 namítla, že objektivita a vyváženost sdělovaných informací není totožná s ochranou subjektů před zásahem do jejich osobností sféry, která je chráněna prostředky práva soukromého.

V souvislosti s tím žalobkyně v bodě II. 2) žaloby namítla, že žalovaná nezjistila úplně skutkový stav, jelikož její závěry neodpovídají obsahu reportáže. Žalovaná sice uvádí, že v reportáži jsou praktiky společnosti Profireal a.s. představovány jako pochybné, avšak nikde v reportáži takové sdělení nepadlo. Podmínky smlouvy s touto společností byly označeny jako „ne příliš výhodné“, a nikoliv „pochybné“, což má zcela jiný význam. Na tento rozpor žalobkyně poukázala již ve svém vyjádření ze dne 29. 10. 2008, avšak žalovaná to opomenula.

Konečně, v téže souvislosti žalobkyně v bodě II. 3) žaloby namítla, že žalovaná se nezabývala při hodnocení objektivity a vyváženosti odvíjívaných informací reportáží komplexně, jelikož se omezila je na samostatné posouzení sdělení „*Redaktor Marek Pokorný říká: Podmínky takové smlouvy nejsou v případě Profirealu pro klienty příliš výhodné. Kdo si půjčí například padesát tisíc, musí splatit téměř dvojnásobek. A v případě, že se jen o pár dní zpozdí s jedinou splátkou, musí zaplatit smluvní pokutu ve výši dalších padesáti tisíc.*“ Žalovaná toto vyjádření vytrhla z kontextu reportáže, přičemž se nevyptávala s dalšími skutečnostmi relevantními pro posouzení objektivity a vyváženosti – např. co bylo hlavním tématem reportáže, nakolik byly skutečnosti, vytkané žalovanou, potlačeny či zvýrazněny, jaký prostor jim byl v reportáži věnován a jestli měly na její obsah tak zásadní dopad, že mohly způsobit porušení zákona. Odůvodnění rozhodnutí takovou správní úvahu žalované postrádá. Žalobkyně namítla, že informace o nevýhodných smluvních podmínkách společnosti Profireal a.s. nebyla pro vyznění reportáže stěžejní, kritizovaným objektem v reportáži byl advokát Kunášek a jeho činnost a bylo uvedeno, že společnost Profireal a.s. s ním ukončila spolupráci.

Soud především zaujal názor, že tyto tři žalobní námitky spolu úzce souvisejí, a proto je posuzoval společně. Všechny tři pak shledal důvodnými. Především konstatoval, že předmětná reportáž nikde neobsahuje explicitní vyjádření názoru, že by jednání společnosti Profireal a.s. bylo pochybné a že by tato společnost byla nedůvěryhodná. Takové hodnocení není ze strany žalobkyně nikde uvedeno. Objevuje se až v analýze předmětné reportáže, vypracované Úřadem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, přičemž se jedná o hodnotící názor tohoto subjektu, aniž by z této analýzy bylo zřejmé, jakou úvahou Úřad k tomuto hodnocení dospěl. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak v této záležitosti argumentováno skutečnostmi, vztahujícími se k výhodnosti podmínek úvěru poskytovaného společností Profireal a.s. Rada však v této záležitosti zaměňuje „výhodnost smluvních podmínek“ s „důvěryhodností“, ačkoliv je zřejmé, že se jedná o podstatně odlišné pojmy. Aniž by soud musel zkoumat, zda smlouvy o úvěry uzavírané se společností Profireal a.s. skutečně jsou pro její klienty tak nevýhodné, jak uvádí reportáž, je zřejmé, že i kdyby tomu tak bylo, nic to nevypovídá o důvěryhodnosti této společnosti jako poskytovatele úvěrů. Je totiž vždy jen na úvaze potenciálních klientů, zda takto nastavené podmínky budou pro ně akceptovatelné či nikoliv. Pokud společnost Profireal a.s. své klienty před uzavřením smlouvy o těchto podmínkách řádně zpraví – včetně rozhodčí doložky – a tyto podmínky v průběhu

smluvního vztahu řádně plní, pak to nemůže znamenat její nedůvěryhodnost. Žalobkyně ostatně v reportáži nic takového o společnosti Profireal a.s. ani netvrdila, takže Rada v této věci klade žalobkyni k tíži názor, který žalobkyně vůbec neprezentovala a který je naopak výsledkem subjektivních úvah žalované. Proč byl tento názor implementován do reportáže, není z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé. Závěr žalované, že žalovaný porušil povinnost zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti, je tedy odůvodněn odkazem na skutečnosti, z nichž takové porušení zákona nelze vůbec vyvodit.

Jediný důvod, pro který by bylo možno zvažovat důvěryhodnost společnosti Profireal a.s., pak spočívá nikoliv v jejích smluvních podmínkách, výši úroků či smluvních pokutách, ale v její spolupráci s advokátem Josefem Kunáškem jako rozhodcem. Podstatou reportáže totiž není činnost společnosti Profireal a.s., ale právě rozhodování pana Josefa Kunáška jako rozhodce. To je hlavním tématem reportáže, je v ní podrobena negativní kritice a na jeho problematičnost je upozorňováno. Za podstatné tu pak soud považuje to, že společnost Profireal a.s. byla s negativními zjištěními žalobkyně ohledně osoby Josefa Kunáška seznámena, její zástupce se k této záležitosti v reportáži výslovně vyjádřil a dostal tak možnost sdělit, že společnost Profireal a.s. spolupráci s Josefem Kunáškem již ukončila. V tomto smyslu soud shledal důvodnou i žalobní námitku pod bodem II. 4) žaloby, podle níž se měla žalobkyně dopustit nařčení společnosti Profireal a.s. z pochybných praktik, a to aniž se tato společnost mohla k nařčení vyjádřit. Z obsahu předmětné reportáže je přitom zřejmý naprostý opak – tedy že ke skutečnosti, jež by snad mohla zpochybňovat solidnost společnosti Profireal a.s., tedy spolupráce s rozhodcem Josefem Kunáškem, se tato společnost mohla vyjádřit, což také její zástupce výslovně učinil. I v této věci tedy nemohl soud konstatovat jinak, než že nebyla porušena zásada objektivit a vyváženosti.

V bodě II. 5) žaloby je namítáno, že není náležitě dokázán závěr žalované, že v předmětné reportáži uvádí žalobkyně výši sankce výrazně vyšší, než je skutečnost. Pokud by tímto důkazem měl být pouze výňatek ze smlouvy o revolvingovém úvěru společnosti Profireal a.s., tvořící přílohu č. 1 analýzy pořadu, pak žalobkyně namítla, že takový důkaz je bez vztahu na konkrétní případy neadekvátní. Ze vzorového textu smluvních podmínek nelze dovozovat údajnou skutečnost, nadto byla analýza vypracována až 15. 9. 2008, zatímco k odvysílání reportáže došlo již 14. 5. 2007. Podle žalobkyně nelze ze znění výňatku smlouvy pořízeného s více než ročním časovým odstupem usuzovat, že se jedná o stejné podmínky smluv, kterými byli vázáni klienti, od nichž reportér obdržel informace.

I tuto námitku soud shledal důvodnou. Pokud měla Rada za to, že údaje o smlouvách, o smluvních podmínkách, a o smluvních sankcích jsou v reportáži nepřesné a zkreslující, tedy konec konců nepravdivé, pak spolehlivý závěr o tom mohla učinit jen na základě skutkových zjištění o tom, jaký byl v těchto záležitostech stav věci ke dni odvysílání předmětné reportáže. Vzhledem k tomu, že řízení o porušení zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání vede Rada z úřední povinnosti, je jejím úkolem opatřit si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí (§ 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Závěr o rozporu určitého tvrzení se skutečností pak nelze učinit jinak než na základě spolehlivého poznání oné skutečnosti. V projednávané věci není takové spolehlivé poznání dáno, neboť Rada se spokojila pouze s informacemi uvedenými v analýze, jež byly získány na webových stránkách společnosti Profireal a.s. (jejíž obchodní jméno od 15. 2. 2008 zní PROFÍ CREDIT Czech, a.s.), aniž by bylo zřejmé, k jaké době se tyto informace vztahují a zda nedošlo v mezidobí ke změně smluvních podmínek, případně zda se případy, o nichž hovořila reportáž, skutečně řídily těmito podmínkami nebo nikoliv. Pro

úplnost soud konstatuje, že za stavu těchto pochybností bylo lze uvažovat i o získání relevantních informací přímo od společnosti Profireal a.s., resp. PROFI CREDIT Czech, a.s.; žalovaná však tuto možnost nevyužila. Rozhodnutí tedy bylo vydáno, aniž by byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Soud pak shledal nedůvodnou pouze námitku v bodě II. 6) žaloby, podle níž odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje informace či úvahy, jak se žalovaná vypořádala se všemi námitkami žalobkyně uvedenými ve vyjádření v rámci správního řízení, resp. zda-li je vzala vůbec na zřetel.

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se Rada vyjádřila k připomínkám a námitkám žalobkyně jen stručně na čtvrté straně. Lze souhlasit se žalobkyní v tom, že toto vyjádření nereaguje zcela a beze zbytku na všechny její námitky, které ve správním řízení vznesla. Z obsahu vyjádření a jeho doplnění, která jsou založena ve správním spise, je však zřejmé, že žalobkyní uplatněné námitky se týkají vesměs právních názorů Rady a jejího hodnocení předmětné reportáže – jsou tedy vesměs právě polemikou s právními názory žalované, jak jsou naznačeny v oznámení o zahájení správního řízení. Žalobkyně ve vyjádření tedy argumentovala jen v právní rovině, když dovozovala, z jakých právních důvodů její jednání není deliktem. Tuto argumentaci žalovaná toliko vzala na vědomí, a neztotožnivši se s ní, následně vyložila vlastní právní argumenty, jakož i úvahy, jakými k nim dospěla, jimž odůvodnila svůj závěr, že jednání žalobkyně naopak skutkovou podstatu správního deliktu naplňuje. Tyto úvahy a závěry proto fakticky jsou jasným stanoviskem žalované k vyjádření žalobkyně a soud má tedy za to, že tato žalobní námitka není důvodná.

Pouze pro úplnost a mimo rámec vypořádání se s žalobními námitkami soud poukazuje na skutečnost, že z obsahu správního spisu nelze učinit spolehlivý závěr o tom, že se členové Rady pro rozhlasové a televizní vysílání seznámili s předmětnou reportáží tak, že by shlédli její obrazově - zvukový záznam. Ačkoliv v odůvodnění napadeného rozhodnutí je tento záznam zmíněn jak jeden z provedených důkazů, ve správním spise není založen protokol o tom, že by tento důkaz skutečně proveden byl.

Podle ust. § 66 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v řízení podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o odvolacím řízení, řízení o rozkladu, o přezkumném řízení a o obnově řízení a novém rozhodnutí.

Podle ust. § 18 odst. 1 věta první správního řádu se protokol sepisuje o ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výslechu svědka, výslechu znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení.

Jestliže tedy Rada mimo ústní jednání (o čemž není sporu, neboť ve věci nebylo ústní jednání nařízeno) provedla důkaz obrazově - zvukovým záznamem, tj. ohledáním, pak o tomto úkonu musí být sepsán protokol, s náležitostí podle ust. § 18 odst. 2 a 3 správního řádu, neboť zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání o povinnosti sepisovat

protokol nic zvláštního nestanoví, a tedy Radu této povinnosti nezbavuje. Absence takového protokolu by pak mohla znamenat podstatnou vadu řízení, jež by mohla v konkrétním případě způsobit nezákonnost rozhodnutí. Shlédnutí obrazově - zvukového záznamu posuzovaného pořadu považuje soud za standardní způsob, jakým členové Rady mohou získat přímé, nezprostředkované povědomí o skutečném obsahu takového pořadu. Tento důkazní prostředek nelze nahradit pouhou analýzou posuzovaného pořadu, neboť ta je již jen druhotným, zprostředkovaným náhledem na věc, nadto nikoliv nestranným.

Městský soud v Praze tedy po posouzení věci dospěl k názoru, že žaloba byla podána důvodně, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno; současně podle ust. § 78 odst. 4 věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady řízení sestávají ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč; tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í: proti tomuto rozsudku je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 11. srpna 2009

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová

